

*Василенко Ю. В.,**кандидат юридичних наук,**доцент кафедри кримінального права, процесу та криміналістики
Київського інституту інтелектуальної власності та права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ЮВЕНАЛЬНА ПРОБАЦІЯ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ ТА КАНАДИ (ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ)

Анотація. Стаття присвячена порівняльно-правовому аналізу законодавства України та Канади у сфері пробації як напряму ювенальної юстиції. Встановлено, що термін «пробація» належить до процесу виконання у суспільстві покарань і заходів, передбачених законом і призначених правопорушникові. Вона включає широке коло дій та заходів виховного впливу, таких як нагляд, контроль і надання допомоги, метою яких є залучення засудженого до громадського життя, а також забезпечення безпеки суспільства. З'ясовано, що Канада належить до тих держав, де діє так звана англосаксонська модель ювенальної юстиції, відповідно до якої система кримінальної ювенальної юстиції відокремлена від системи загального кримінального правосуддя. Створення автономної системи ювенальної юстиції в Канаді було започатковане у 1908 році відповідно до Закону «Про неповнолітніх злочинців», який діяв аж до 1984 року, коли було прийнято новий Закон «Про молодих злочинців». У статті висвітлено основні положення законодавства Канади у сфері ювенальної юстиції, закріплені в Законі «Про молодих злочинців» від 1984 року та в Законі «Про ювенальну юстицію» від 2003 року. Охарактеризовано основні функції служби пробації неповнолітніх у Канаді, до яких, зокрема, належать підготовка звіту про неповнолітнього обвинуваченого та розробка плану роботи з неповнолітнім, що відповідає потребам конкретної піднаглядної особи. З'ясовано, що ще до прийняття вітчизняного законодавства про пробацію позитивний досвід Канади стосовно реабілітації неповнолітніх правопорушників та окремі методики здійснення кримінальної ювенальної пробації були випробувані та адаптовані в Україні в рамках українсько-канадського проєкту «Реформування кримінальної юстиції щодо неповнолітніх в Україні». Встановлено, що результати проєктів з пробації неповнолітніх із застосуванням досвіду фахівців з Канади підтверджують ефективність такого інституту у вирішенні проблем підліткової злочинності та її профілактики в нашій державі та необхідність закріплення інституту пробації неповнолітніх на законодавчому рівні, що було втілено в життя у 2015 році шляхом прийняття Закону України «Про пробацію», який закріпив поняття та види пробації, її завдання та підстави застосування, а також положення про те, що пробація щодо неповнолітніх (стосовно осіб віком від 14 до 18 років) здійснюється з урахуванням вікових і психологічних особливостей неповнолітніх.

Ключові слова: ювенальна юстиція, пробація неповнолітніх, служба пробації, неповнолітній правопорушник, досудова доповідь, ресоціалізація.

Постановка проблеми. Одним із важливих чинників наближення кримінальної юстиції України до міжнародно-правових стандартів є створення служби пробації для неповно-

літніх (ювенальної пробації), яка б займалася підготовкою та наданням суду доповіді, що містить інформацію соціально-психологічного характеру про особу неповнолітнього правопорушника, а також забезпеченням здійснення належного патронажу щодо неповнолітніх, які перебувають у спеціальних виховних установах або звільнені з них, сприянням їх соціальної адаптації та реінтеграції. Проблема створення служби ювенальної пробації в Україні активно обговорюється серед вітчизняних науковців та законодавців протягом останніх років. Як зауважують фахівці, всі структури, які до останнього часу працювали в нашій державі з малолітніми правопорушниками, мали формальний підхід, оскільки жодна з них не вивчала такі криміногенні фактори, як обстановка в сім'ї, дозволя, навчання в школі, найближче оточення неповнолітнього та інші фактори, на які можна було б спиратися в корекційній роботі з неповнолітнім [1]. Однак саме ці обставини насамперед беруться до уваги працівниками служб ювенальної юстиції в тих країнах, де такі структури створені та успішно функціонують протягом тривалого періоду. У зв'язку з цим зберігає актуальність вивчення позитивного досвіду зарубіжних країн у сфері запровадження ювенальної пробації.

Проблема ювенальної пробації була предметом дослідження низки вітчизняних науковців, до яких, зокрема, належать В.Б. Авер'янов, О.І. Вінгловська, І.П. Голосніченко, Н.М. Крестовська, О.В. Процюк, В.М. Тернавська та інші.

Мета статті – порівняльно-правова характеристика чинного законодавства України та Канади щодо пробації неповнолітніх як одного з напрямів ювенальної юстиції та аналіз ефективності впровадження позитивного досвіду Канади у сфері ювенальної кримінальної пробації в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Ювенальна юстиція – це правові (в тому числі судові), медико-соціальні, психолого-педагогічні, реабілітаційні процедури та програми, спрямовані на максимальне забезпечення прав і свобод неповнолітніх, як тих, хто опинився в конфлікті із законом, так і тих, хто потребує захисту прав у судовому порядку [2, с. 16].

Ефективним інструментом ювенальної юстиції у зарубіжних країнах уже більш як два століття є пробація неповнолітніх. Натепер її здійснення базується на рекомендаціях, закріплених у численних міжнародних актах у цій сфері, зокрема, Рекомендації СМ/Рес (2010)1 Комітету Міністрів держав-членам про Правила Ради Європи про пробації [3], Резолюції Генеральної Асамблеї ООН № 45/110 про Стандарти мінімальні правила ООН щодо заходів, не пов'язаних з тюремним ув'язненням (Токійські правила, 1990 р.) [4], Європейській Конвенції про нагляд за умовно засудженими або умовно звіль-

неними правопорушниками (ETS № 51, 1964 р.) [5], Рекомендації № R (92)16 Комітету Міністрів Ради Європи про Європейські правила стосовно альтернативних покарань і заходів [6].

Відповідно до ч. 1 Рекомендації CM/Rec (2010)1 Комітету Міністрів державам-членам про Правила Ради Європи про пробації термін «пробація» належить до процесу виконання у суспільстві покарань і заходів, передбачених законом і призначених правопорушникові. Вона включає широке коло дій та заходів виховного впливу, таких як нагляд, контроль і надання допомоги, метою яких є залучення засудженого до громадського життя, а також забезпечення безпеки суспільства. Метою служби пробації є скорочення рецидивної злочинності шляхом встановлення позитивних взаємин з правопорушниками для здійснення контролю (включаючи нагляд у необхідних випадках), керівництва і надання їм допомоги, а також залучення їх у суспільне життя. Таким чином, пробація сприяє забезпеченню безпеки суспільства і справедливому здійсненню правосуддя.

Слід відзначити, що в нашій державі створення служби пробації для неповнолітніх також є одним із першочергових заходів з розвитку кримінальної юстиції. На це прямо вказано в Концепції розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх, схваленої Указом Президента України від 24 травня 2011 року № 597/2011 [7], метою якої є побудова повноцінної системи кримінальної юстиції щодо неповнолітніх, спроможної забезпечити законність, обґрунтованість та ефективність кожного рішення щодо дитини, яка потрапила у конфлікт із законом, пов'язаного з її перевихованням та подальшою соціальною підтримкою.

Водночас слід зауважити, що ще до прийняття законодавчих актів у цій сфері Державною пенітенціарною службою України була проведена значна підготовча робота, пов'язана із вивченням досвіду застосування пробації та її окремих методик у зарубіжних державах. Зокрема, в результаті співпраці Міністерства юстиції та Уряду Канади було розроблено проєкт «Реформування кримінальної юстиції щодо неповнолітніх в Україні». За основу цього проєкту було взято вдалий досвід Канади у сфері ресоціалізації та реадптації неповнолітніх правопорушників. Розрахований він був на 5 років, протягом яких канадські експерти повинні були допомогти створити в Україні систему пробації неповнолітніх, щоб відповідала всім міжнародним стандартам.

Слід зазначити, що Канада належить до кола держав, де діє так звана англосаксонська модель ювенальної юстиції, відповідно до якої система кримінальної ювенальної юстиції відокремлена від системи загального кримінального правосуддя. Створення автономної системи ювенальної юстиції в Канаді було започатковане у 1908 році відповідно до Закону «Про неповнолітніх злочинців», який діяв аж до 1984 року, коли було прийнято новий Закон «Про молодих злочинців». Положеннями цього Закону було закріплено основні принципи ювенальної кримінальної юстиції: 1) попередження злочинів – це основний засіб додаткового захисту суспільства; для цього потрібно викорінювати причини, що лежать в основі підліткової злочинності, і виробити програму дій різних спеціалістів, що дозволяє виявляти підлітків та дітей, схильних до вчинення протиправних дій, і одночасно діяти на них відповідним чином; 2) підлітки жодним чином не повинні прирівнюватися до дорослих у тому, що стосується рівня їх відповідальності та наслід-

ків їхніх вчинків; однак молоді правопорушники повинні нести відповідальність за свої правопорушення; 3) хоча суспільство має застосовувати розумні заходи, щоб попередити злочинну поведінку молоді, воно повинне бути спроможним захистити себе від будь-якої протиправної поведінки; 4) стан молодих правопорушників потребує нагляду, дисципліни та турботи; при цьому з огляду на залежний стан, в якому вони перебувають, а також ступінь їх розвитку та зрілості, вони мають специфічні потреби та потребують допомоги і порад; 5) щоразу, коли це можливо, ресоціалізація молодого правопорушника повинна бути спрямована на захист суспільства, що є однією з основних цілей кримінального права стосовно молоді; добитися ресоціалізації можливо лише з урахуванням потреб молодшої людини та обставин, що здатні пояснити її поведінку; 6) якщо щодо молодих правопорушників прийнято рішення про притягнення до відповідальності, слід розглядати можливість заміни судової процедури, передбаченої цим законом у цілях захисту суспільства, альтернативними заходами; 7) батько та мати забезпечують догляд та нагляд за своїми дітьми; відповідно, підлітки можуть бути позбавлені батьківської влади назавжди або тимчасово тільки в тих випадках, коли застосування заходів зі збереження цієї влади протипоказане [8].

Такі положення отримали подальший розвиток у Законі Канади «Про ювенальну юстицію» від 2003 року, на підставі якого розглядаються справи про правопорушення, вчинені неповнолітніми особами віком від 12 до 18 років. Відповідно до положень Закону «Про ювенальну юстицію» система кримінальної юстиції відокремлена від загального кримінального правосуддя і має на меті: реабілітацію та реінтеграцію неповнолітнього у суспільство, справедливу та співрозмірну відповідальність, яка узгоджується з більшою залежністю та недостатньою зрілістю неповнолітніх; посилені процедурні заходи захисту, що забезпечують справедливий розгляд справи та охорону прав неповнолітніх, своєчасність втручання та швидкість дій осіб, які відповідальні за застосування цього закону.

Заходи, що застосовуються до неповнолітніх, спрямовані на те, щоб зміцнювати повагу до суспільних цінностей; сприяти відшкодуванню збитків, завданих потерпілим; бути значущими для неповнолітнього з урахуванням його потреб та рівня розвитку і, за необхідності, залучати до реінтеграції та реабілітації неповнолітнього його батьків, близьких родичів, жителів мікрорайону проживання, соціальні та інші установи; повинні поважати статеві, етнічні, культурні та мовні відмінності, реагувати на потреби корінного населення та неповнолітніх з особливими потребами [9, с. 36].

Окремим органом у сфері ювенальної юстиції Канади є служба пробації неповнолітніх. Однією з найважливіших функцій служби пробації Канади як окремого органу в системі ювенальної юстиції є підготовка об'єктивної інформації про неповнолітнього обвинуваченого. Цей звіт подається на вимогу судді після того, як правопорушнику висунули обвинувачення, але до моменту винесення вироку, і дає можливість судді правильно визначити вид та міру покарання, які максимально слугуватимуть інтересам реабілітації неповнолітнього та захисту суспільства.

Готуючи зазначений звіт (досудову доповідь), інспектор служби пробації зобов'язаний комплексно оцінити криміногенний ризик та фактори відповідальності неповнолітнього. Зміст такої оцінки включає: відносини з опікуном (сім'єю), реакцію

на батьківський нагляд, фінансові (житлові) умови, питання охорони здоров'я дітей, дитячого благополуччя, освіти та працевлаштування, питання психічного та фізичного здоров'я, зловживання алкоголем та наркотиками, взаємини з однолітками, дозвілля, історію агресивної поведінки, позитивні якості неповнолітнього, суїцидальні думки (спроби самогубства), залучення та реакцію на програми та послуги, реагування на санкції, судові постанови, пробацію, арешт, утримання в місцях позбавлення волі.

Для отримання такої інформації інспектор служби пробації проводить співбесіду із самим неповнолітнім, подає запити про інформацію у поліцію, вивчає дані попередніх судових доповідей, умови життя в сім'ї, ситуацію в навчальному закладі, досліджує відносини з однолітками.

Слід зазначити, що досудова доповідь та оцінювання профілю молодого правопорушника як інструменти пробації використовувалися і в пілотних проєктах з пробації неповнолітніх у Мелітополі та Івано-Франківську задвоє до їх закріплення на законодавчому рівні, що, як відомо, відбулося у 2015 році. Їх ефективність підтвердили судді Івано-Франківського міського суду, де досудова доповідь використовувалася в рамках кримінального провадження. Як уже було зазначено вище, особливості змісту досудової доповіді щодо неповнолітнього на законодавчому рівні було визначено в ст. 12 Закону України «Про пробацію», яка передбачає, що така доповідь стосовно неповнолітнього повинна містити додатково інформацію про вплив криміногенних факторів на поведінку особи, а також рекомендації щодо заходів, спрямованих на мінімізацію ризику повторного вчинення неповнолітнім кримінальних правопорушень.

Ще однією функцією служби пробації Канади є розробка плану роботи з неповнолітнім, що відповідає потребам конкретної піднаглядної особи. Розробка такого плану здійснюється протягом шести тижнів інспектором служби пробації після проведення оцінки криміногенних ризиків та потреб. Це відбувається у тісній взаємодії з партнерами із найближчого оточення неповнолітнього (батьками, опікунами, медичними представниками, поліцією, педагогами). План роботи з піднаглядним обов'язково повинен включати такі пункти, як:

- 1) рівень нагляду, характер та регулярність зустрічей неповнолітнього з інспектором служби пробації;
- 2) криміногенні фактори потреб, на які слід звернути увагу в роботі з неповнолітнім;
- 3) назви постачальників послуг чи агентств, які будуть надавати програми із застосуванням когнітивно-поведінкового підходу;
- 4) графік направлення піднаглядного на участь у програмах;
- 5) участь батьків тощо.

Протягом усього строку пробації інспектор служби пробації підтримує відносини з неповнолітнім, а також тісні контакти з установами та партнерами за місцем проживання, що ведуть роботу з неповнолітнім; підтримує контакти з батьками/опікунами неповнолітнього; коригує план роботи з піднаглядним у разі необхідності; контролює виконання судової постанови та в разі потреби подає до ювенального суду клопотання про перегляд судової постанови щодо неповнолітнього.

Якщо неповнолітнього правопорушника засуджено до позбавлення волі, йому в обов'язковому порядку призначається інспектор служби пробації (патронажний працівник), який пра-

цює з неповнолітнім до прибуття в місце позбавлення волі, під час відбування покарання у вигляді позбавлення волі, а також після повернення цього неповнолітнього на місце його проживання. Розроблений інспектором служби пробації план роботи з піднаглядним направляється у відповідну виправну установу, де він використовується для розробки реабілітаційних програм неповнолітнього в місці відбування покарання [10, с. 3].

Як уже було зазначено, позитивний досвід Канади та окремі методики здійснення кримінальної ювенальної пробації були випробувані та адаптовані в Україні в рамках українсько-канадського проєкту «Реформування кримінальної юстиції щодо неповнолітніх в Україні» ще до прийняття вітчизняного законодавства про пробацію. Презентуючи результати роботи пілотних центрів з пробації неповнолітніх у містах Івано-Франківську та Мелітополі, заступник Міністра юстиції Наталія Севостьянова констатувала, що за 5 років кількість неповнолітніх, засуджених за кримінальні правопорушення, скоротилася на 52%. На обліку в кримінально-правових інспекціях на початку 2011 року перебувало більше 4 тисяч неповнолітніх, вироки яких не були пов'язані з позбавленням волі, у 2016 році ця кількість скоротилася до 1800 осіб [11]. Така позитивна динаміка ще раз підтвердила необхідність закріплення інституту ювенальної пробації на законодавчому рівні.

Важливим кроком у цьому напрямі стало прийняття у 2015 році Закону України «Про пробацію», який закріпив поняття та види пробації, її завдання та підстави застосування, а також встановив у ст. 12, що пробація щодо неповнолітніх (стосовно осіб віком від 14 до 18 років) здійснюється з урахуванням вікових і психологічних особливостей неповнолітніх [12]. Порядок здійснення ювенальної пробації був закріплений у Типовому положенні про сектор ювенальної пробації, затверджену Наказом Міністерства юстиції України 18.08.2017 № 2649/5 [13]. Згідно з цим Положенням, функції пробації щодо неповнолітніх у нашій державі виконує сектор ювенальної пробації, який є уповноваженим органом з питань пробації, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері виконання певних видів кримінальних покарань, не пов'язаних із позбавленням волі, та пробації щодо неповнолітніх, який підпорядковується безпосередньо Державній установі «Центр пробації». До основних функцій Сектору належать: 1) підготовка досудових доповідей щодо неповнолітніх обвинувачених відповідно до ухвали суду; 2) виконання кримінальних покарань щодо неповнолітніх у вигляді штрафу, позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт; 3) здійснення нагляду за неповнолітніми особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням; 4) реалізація пробаційних програм щодо неповнолітніх осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням; 5) проведення соціально-виховної роботи із неповнолітніми засудженими, до яких застосовано пробацію тощо.

На підставі цього Положення у містах Дніпро, Кривий Ріг, Запоріжжя, Мелітополь, Маріуполь, Київ, Житомир, Львів, Рівне, Одеса, Миколаїв, Харків, Кропивницький, Полтава було відкрито 14 центрів ювенальної пробації. Основною ідеєю таких центрів для дітей є надання послуг комплексної допомоги відповідно до криміногенних потреб неповнолітніх, які перебувають у конфлікті із законом, зокрема, виявлення проблемних питань у всіх сферах життя (сім'я, освіта, дозвілля, стосунки

з друзями, особисті якості, ставлення до вживання ПАР, готовність до змін у способі життя) та вжиття відповідних заходів у рамках індивідуальної соціально-виховної роботи [14].

Висновки. У першому півріччі 2019 року по обліку секторів ювенальної пробації пройшло 266 неповнолітніх. За цей час також підготовлено 258 досудових доповідей, у 252 з яких (97,6%) міститься висновок про можливість виправлення обвинуваченого без ізоляції від суспільства. Стосовно 14 неповнолітніх реалізуються пробаційні програми. Рівень рецидивної злочинності серед підоблікових секторів ювенальної пробації становить 1,13% під час перебування на обліку [15]. Таким чином, результати проєктів з пробації неповнолітніх із застосуванням досвіду фахівців з Канади підтверджують ефективність такого інституту у вирішенні проблем підліткової злочинності та її профілактики в нашій державі.

Література:

1. Севостьянова Н. 99% несовершеннолетних, участвовавших в проектах по пробации, не совершили повторных преступлений. URL: <http://sud.ua/ru/news/sud-info/93141-99-protseptov-nesovershennoletnikh-ychastvovavshikh-v-proektakh-po-probatsii-ne-sovershili-povtornikh-prestypnenij--n-sevostyanova> (дата звернення: 20.10.2020).
2. Ювенальная юстиция: теория и практика : учебное пособие для вузов. / Авторский коллектив: Акматов А.О., Мусуралиев Б.Ж., Шакиралиева Г.Д. Б., 2007. 200 с.
3. Рекомендация CM/Rec (2010)1 Комитета Министров державам-членам про Правила Рады Європи про пробації від 20 січня 2010 року. URL: <https://tm.coe.int/16806f4097> (дата звернення: 21.10.2020).
4. Резолюция Генеральной Асамблеи ООН № 45/110 про Стандартні мінімальні правила ООН щодо заходів, не пов'язаних з тюремним ув'язненням (Токійські правила) від 14 грудня 1990 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_907#Text (дата звернення: 21.10.2020).
5. Європейська Конвенція про нагляд за умовно засудженими або умовно звільненими правопорушниками № 51 від 30 листопада 1964 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_007#Text (дата звернення: 22.10.2020).
6. Рекомендация № R (92)16 Комитета Министров Рады Європи про Європейські правила стосовно альтернативних покарань і заходів від 19 жовтня 1992 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_047#Text (дата звернення: 22.10.2020).
7. Концепція розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх, схвалена Указом Президента України від 24 травня 2011 року № 597/2011. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/597/2011#Text> (дата звернення: 22.10.2020).
8. Автономов А.С. Ювенальная юстиция : учебное пособие. Москва : Российский благотворительный фонд «Нет алкоголизму и наркомании» (НАН), 2009. 186 с. 2009. URL: <https://pravo.studio/pravo-rossii-yuvenalnoe/kanadskiy-opyit-yuvenalnoy-74371.html> (дата звернення: 23.10.2020).
9. Морозов Н.И., Морозова А.Н. Ювенальная юриспруденция. Москва : Изд-во «Прометей», 2017. Т. 2. С. 239.
10. Лутес Р. Канадская система ювенальной юстиции. *Вопросы ювенальной юстиции*. 2006. № 4 (9). С. 3.
11. Севостьянова Н. Пілотні проєкти з пробації неповнолітніх продемонстрували високу ефективність. URL: <https://minjust.gov.ua/news/ministry/pilotni-proekti-z-probatsii-nepovnlitnih-prodemonstruvali-visoku-efektivnist---nataliya-sevostyanova-21738> (дата звернення: 21.10.2020).
12. Закон України від 5 лютого 2015 року № 160-VIII «Про пробацію». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/160-19#Text> (дата звернення: 21.10.2020).
13. Про затвердження Типового положення про уповноважений орган з питань пробації та Типового положення про сектор ювенальної : Наказ Міністерства юстиції України 18.08.2017 № 2649/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1030-17#Text> (дата звернення: 20.10.2020).
14. Пробація України: центри ювенальної пробації. URL: https://www.probation.gov.ua/?page_id=146 (дата звернення: 21.10.2020).
15. Янчук О. Рівень повторної злочинності серед підлітків становить усього 1%. URL: <https://minjust.gov.ua/news/ministry/riven-povtornoj-zlochinnosti-sered-pidlitkiv-stanovit-lishe-1> (дата звернення: 19.10.2020).

Vasylenko Yu. Juvenile probation in the legislation of Ukraine and Canada (comparative aspect)

Summary. The study presents the comparative analysis of the juvenile probation in the legislation of Ukraine and Canada. It is clarified that Canada is one of the states where an autonomous system of juvenile justice has been established. The main provision of the Law “About young offenders” and “About juvenile justice” are carried out. It is emphasized that the Probation Service for juvenile offenders is a separate structure in the system of juvenile justice of Canada. According to the Recommendation CM/Rec (2010)1 of the Committee of Ministers to member states on the Council of Europe Probation Rules, probation relates to the implementation in the community of sanctions and measures, defined by law and imposed on an offender. It includes a range of activities and interventions, which involve supervision, guidance and assistance aiming at the social inclusion of an offender, as well as at contributing to community safety. The major functions of the Probation Service in Canada include preparation of the report about juvenile offender, development of a workplan which met the needs of each individual. It is stressed that some Canadian methodologies of juvenile probation have been tested and adapted in Ukraine within the framework entitled “Reforming the criminal juvenile justice in Ukraine”. It is established that using the Canadian experience in the juvenile probation proved to be very effective in Ukraine. It has also revealed the need to enact appropriate legislation to regulate criminal juvenile probation in Ukraine. This has been implemented in 2015 by adopting the Law of Ukraine “About Probation”. The procedure of the exercising the juvenile probation and the main functions of the Sector of juvenile probation are provided for in Typical provisions of the probation sector adopted by the Order of the Ministry of Justice of Ukraine in 2017.

Key words: juvenile justice, juvenile probation, Probation Service, juvenile offender, pre-trial report, resocialization.